

2016

Rasspecifiek Avelsstrategi för

drentsche patrijshond

Innehållsförteckning	sid
Bakgrund Rasspecifik Avelsstrategi	3
Sammanfattning	4
Beskrivning av rasens historiska bakgrund och utveckling	4
Svenska Drentsche Patrijshond Klubbens arbete 2012-2015	6
Beskrivning av nuläget i Sverige	7
Population	8
Genetisk variation	8
Hälsa	9
Mentalitet	13
Jaktegenskaper	14
Exteriör	15
Kontakt mellan drentägare	15
Källor	16

Rasspecifik Avelsstrategi för Drentsche Patrijshond

Bakgrund Rasspecifik Avelsstrategi, RAS

På Svenska Kennelklubbens Kennellfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en s.k. rasspecifik avelsstrategi. Uppdraget att utforma lades på specialklubbarna, som i sin tur i huvudsak delegerar ut arbetet på rasklubbarna, även om samordningsansvaret kvarstår hos specialklubben. */text från SKK*

Vad är en rasspecifik avelsstrategi?

En RAS är en handlingsplan för aveln inom en specifik ras. SKKs Avelspolicy anger målen, strategin beskriver vägen dit.

RAS – vems ansvar?

Ansvar för rasens framtid ligger alltid ytterst hos den enskilda uppfödaren och ägaren till avelshunden. För att fatta relevanta beslut behöver den enskilda ägaren både allmänna kunskaper om avel och fakta om den egna tiken och den tilltänkta avelshunden avseende egenskaper, mentalitet och nedärvbar sjukdomshistorik. Allt för att målen i den planerade kullen ska ligga så nära som möjligt den avelsstrategi som finns för rasen och de personliga avelsmålen.

Framtagandet av RAS för drentsche patrijshond

År 2012 bildades en rasklubb, Svensk Drentsche Patrijshond Klubben, SDPK. Ansvaret för RAS är delegerat av SKF, Specialklubb för kontinentala fågelhundar, till SDPK.

En första RAS utarbetades av ägare till rasen inom ramen för SKF innan det fanns en rasklubb. Detta är en vidareutveckling och revidering av dels den version som fastställdes av SKK 2008, dels den kortare version som fastställdes av SKK 2012.

När den första RAS skrevs 2008 var antalet individer av rasen i Sverige mycket liten, endast tre kullar hade fötts och de mål och strategier som då lades fram var tämligen lika avelspolicyn i rasens hemland. Kortversionen från 2012 är mycket sammanfattande och innehåller varken statistik eller mål och strategier. Den RAS som nu utarbetats av SDPK innehåller för Sverige framtagna avelsrekommendationer och lägger mer fokus vid mentalitet, att pröva jaktanlag, öka den genetiska bredden, nödvändigheten att HD- och ED- röntga även de djur som inte ska gå i avel och att så långt som möjligt undvika att använda djur med HD i aveln.

Denna RAS har förankrats hos svenska ägare och uppfödare av rasen genom

- utskick per post till alla ägare av rasen i Sverige, oavsett medlemskap i SDPK, om att ett utkast till RAS finns tillgängligt på klubbens hemsida med kontaktuppgifter var man lämnar sina synpunkter.
- medlemsmöte om RAS i Sälen juli 2015, annonserat både på klubbens hemsida och i klubbens nyhetsbrev.

Utkastet till RAS har funnits tillgängligt på klubbens hemsida sedan april 2015. Det har även översatts till engelska för att delges nederländska experter, uppfödare och intresserade.

En förutsättning för en god fortsatt utveckling av rasen i Sverige är att kontinuerligt revidera RAS för att få så bra riktlinjer som möjligt vid avel.

Drentsche patrijshond är fortfarande en liten ras i Sverige men antalet individer växer sakta. Statistik från populationen i Sverige insamlas och redovisas. Uppföljning och utvärdering omfattar också att ta del av information från rasens hemland som har den största populationen, samt från Danmark och andra länder som också har en betydande population. Ju mer fakta man kan samla in desto enklare blir det att få en samlad bild av rasen och vad vi ska tänka på vid aveln.

Sammanfattning

- Drentsche patrijshond är en gammal ras som använts av de markägande bönderna i Nederländerna i många hundra år.
- Rasen tillhör SKF och har sedan 2012 en egen rasklubb, SDPK.
- Drentsche patrijshond är idag en liten ras i Sverige men antalet individer ökar sakta.
- Flera av hundarna i Sverige idag jakttränas, används i praktisk jakt och vid eftersök, och utvärderas vid jaktprov och viltspårsprov.
- Den avel som bedrivits i Sverige har till stor del skett i samråd med uppfödare i Nederländerna, och i några fall även i Danmark.
- SDPK avser att kontinuerligt följa rasens utveckling, så väl i Sverige som i Nederländerna, Danmark och övriga länder där rasen förekommer i större populationer.
- SDPK vill verka för att bredda avelsbasen i vår region utan att ge avkall på bruksegenskaper, temperament, exteriör och hälsa i avelsarbetet.
- SDPK vill arbeta för att skapa goda kontakter mellan ägare, uppfödare samt andra intresserade av rasen drentsche patrijshond.

Beskrivning av rasens historiska bakgrund och utveckling

Rasen utvecklades på 1500-talet ur spaniel som via Frankrike kom från Spanien. I Nederländerna kallades de för raphönshundar (namnet betyder ”drentsk raphönshund”). I landets östra del, speciellt i provinsen Drenthe, hölls hundarna renrasiga och blandades inte med främmande raser, vilket man gjorde på andra håll. På bl.a. Rijksmuseum i Amsterdam kan man se drentsche patrijshond på målningar redan från 1600-talet.

De markägande bönderna i Drenthe behövde en mångsidig hund som fungerade vid allroundjakt, men även som gårds- och familjehund. Drentsche patrijshond användes förutom som jakthund även till annat på gården, till exempel vakta, valla djur och dra kärror.

År 1943 blev rasen officiellt erkänd av den Nederländska Kennelklubben.

Rasen är främst släkt med kleiner münsterländer och épagneul français.

År 1948 bildades den nederländska rasklubben ”Vereniging De Drentsche Patrijshond”.

Drentsche patrijshond är klassificerad enligt FCI som stående fågelhund. Rasen tillhör grupp 7, sektion 1:2 kontinentala stående fågelhundar.

Användning enligt rasstandard

Drentsche patrijshond är idealisk för jakt i olika slags terräng. Den jagar inom skotthåll och det är naturligt för rasen att hålla god kontakt med jägaren. När hunden närmar sig villebrådet fattar den stånd fast och pålitligt på lagom avstånd. Den väntar sedan på att jägaren skall komma nära och om det dröjer tittar hunden efter föraren. Karaktäristiskt hos många hundar i rasen är svansens cirkulära rörelse vid sök, speciellt när hunden får vittring av vilt.

Rasens anpassningsförmåga gör den användbar vid jakt på allt slags vilt såväl på fält som i vatten. Förutom att den är en god apportör så kan den också utföra eftersök. Dessa särdrag är medfödda och kräver föga utbildning. Eftersom dess temperament är vänligt skall man inte heller dressera den med tvång. Rasen är av naturen lojal och intelligent vilket gör den, tillsammans med god uppfostran och träning, till en värdefull jaktkamrat såväl som en högt uppskattad familjehund.

Kommentarer till rasstandarderna saxade ur den av Nederländska Kennelklubben utgivna boken ”The Dutch Breeds”:

Det står i standarden att rasen behöver föga utbildning då den är så naturligt lydig. Detta kan vara vilseledande och ge det felaktiga intrycket att hunden inte behöver fostran alls. Vilket absolut inte är syftet. På grund av dess snabbhet och ibland envisa karaktär behövs en fast men inte hård hand.

I standarden står att hunden är idealisk för jakt i olika slags terräng. Här vill man att hunden skall gå långsamt igenom snårig ogenomtränglig terräng i kontakt med föraren och söka igenom noga i trav eller när så krävs i skritt, medan det på fält och åkrar krävs galopp.

Detta med att galopp krävs på fält och åkrar skall inte tas bokstavligt. Det är vanligt att hundarna på fältet även går bitvis i trav men vad som är väsentligt är att det är fart och intensitet i arbetet.

Temperament

Drentsche patrijshond har också blivit en mycket uppskattad familjehund tack vare sitt temperament. Den är lättlärd och följsam, även om dess energiska och ibland envisa karaktär kräver, särskilt under det första året eller två, en konsekvent fostran. Drenten är framför allt lämplig för aktiva människor med tid och intresse, då den behöver både fysiska och mentala utmaningar för att må bra. Jagas eller jakttränas den inte med behöver den få utlopp för sina medfödda behov genom andra aktiviteter, som till exempel spår, sök, drag, vandringar, lydnad, agility mm.

I en äldre version av rasstandarderna på engelska står det om drentens temperament: ”A particularly worthy family member”.

Exteriöra skillnader inom rasen

De två linjerna med störst betydelse som växte fram under 40-talet var av olika typ. Det ena var den s.k. ”Clovis-typen”, vilken är en något tyngre typ med ett tyngre och fyrkantigare huvud,

rundare skalle och ofta hängande läppar. Öronen är lägre ansatta, långa och svagare.

Den andra var den s.k. ”Nimrod-typen”, vilken är en något lättare och mer torr typ av hund.

Enligt författaren i boken *The Dutch Breeds*, A.H. van der Snee, skrevs rasstandarderna med Nimrod-typen som förebild. Detaljer som talar för detta i standarderna är bl.a. följande: Nospartiet skall vara kilformat och något kortare än skallen. Det skall vara tämligen torrt och inte ha hängande läppar. Kinderna skall vara måttligt utvecklade och gradvis smalna av mot nospartiet. Ögonlocken skall vara åtsmitande. Öronen skall vara högt placerade och vid ansättningen hänga tätt intill huvudet utan veck.

Idag ses hundar av olika typer i Nederländerna; en lättare typ och en tyngre, grövre typ, med många variationer däremellan. Det finns också relativt stora skillnader i storlek. De två linjerna som ursprungligen fanns av rasen, Clovis och Nimrod, är idag blandade.

Svenska Drentsche Patrijshond Klubbens arbete 2012-2015

Svenska Drentsche Patrijshond Klubben, SDPK, har sedan starten 2012 arbetat aktivt för att väcka intresse för och befrämja avel av mentalt sunda, bruksmässigt, jaktligt och exteriört fullgoda hundar av rasen genom att:

- Knyta nederländska experter av rasen till sig och förmedla deras kunskap.
- Erbjuda tillfällen för BPH.
- Arrangera jaktprov och uppmuntra fler ägare av rasen att starta på jaktprov.
- Arrangera utställningar.
- Ta fram ett kompendium om rasen utifrån rasstandarderna, skrivet av nederländska exteriördomaren Diana Striegel, som information till exteriördomare, samt ägare och uppfödare.
- Formulera avelsrekommendationer för svenska uppfödare.

SDPK:s avelsrekommendationer, gällande från 2015-01-01.

Inavel

Max. 6,25 % över 5 generationer

Ålder

Tiken:

Inte para tik före 30 månaders ålder.

Veterinärbesiktiga tik över 7 år för parning och bifoga intyget till registeransökan. Av intyget ska framgå att tiken är i sådan kondition att hon utan risk för sin hälsa kan få en valpkull. Tik över 7 år får inte användas i avel om den inte tidigare haft en valpkull.

Hane: Minimum ålder för att använda hane i avel är 24 månader.

Ärftliga sjukdomar

En tik/hane som i 3 kombinationer fått valpar med samma ärftliga sjukdom ska tas ur avel.

Exteriör

Utställning ”Very Good” för minst två domare.

HD

Dessa kombinationer får användas.

HD A x HD A

HD A x HD B

HD B x HD B

HD A x HD C då det finns särskilda skäl och i samråd med avelskommittén

ED: Känd ED status.

Ögon

Ögonlyst och fri från PRA och kongenital katarakt.

Ögonlyst tidigast vid 18 månader. Ögonlysning får ej vara äldre än 12 månader vid parningstillfället.

Hund som ögonlysts fri vid 5 års ålder behöver ej ögonlysas igen.

Arbetsmerit

En av följande:

1) Godkänt viltspår anlagsklass.

2) Godkänt (minst 4 av 10 poäng i båda grenar) eftersöksgränar, unghundsklass.

Mentalstatus

Känd mentalstatus på officiell MH eller BPH beskrivning.

Utländska avelshundar

Behöver inte uppfylla den svenska klubbens avelsrekommendationer, men ska följa det egna landets avelsregler och den egna klubbens avelspolicy.

Valannonsering på hemsidan

Medlemmar får annonsera kullar som följer SKK:s grundregler på klubbens hemsida. Det skall tydligt framgå om kullen följer SDPK:s avelsrekommendationer.

SDPK:s styrelse avser att revidera avelsrekommendationerna under 2016.

Beskrivning av nuläget i Sverige

Flera hundar jakttränas eller används i praktisk jakt, samt tränas och används vid eftersök. Andra ägare jobbar med lydnad, agility, drag eller har sin hund som familjemedlem med andra aktiviteter. Ägare deltar även i utställningar med sina hundar.

Det svenska avelsarbetet är beroende av vad som händer i Nederländerna, och till viss del Danmark och kan inte ses som fristående från dessa.

Den avel som hittills bedrivits i Sverige har till stor del skett i samråd med uppfödare i Nederländerna, och i några fall i Danmark.

En hög inavelsgrad innebär en rad negativa effekter då gener med negativa egenskaper dubbleras, gener går förlorade i rasen och homozygotin ökar. Det känns därför mycket viktigt, speciellt i en så här liten ras, att bibehålla den genetiska variationen och på så sätt skapa förutsättningar för god hälsa, reproduktionsförmåga och funktion. I en liten ras som denna är det dock ibland nödvändigt med ett visst mått av inavel för att bevara rasens önskvärda egenskaper. Det viktiga är att långsiktigt hålla inaveln inom rasen låg och att stadigt tillföra nytt blod.

Population

Den första drenten blev registrerad i Sverige år 2001.

I december 2007 fanns 33 svenskregistrerade hundar.

Idag (september 2015) är drygt 110 drentsche patrijshond registrerade i Sverige, varav uppskattningsvis cirka 80 finns kvar i Sverige. Av de exporterade har de flesta gått till Norge, men även till andra länder.

Som jämförelse finns det idag 5-6000 registrerade drentsche patrijshond i Nederländerna. Mellan drygt 200-300 valpar föds varje år i Nederländerna och kullstorleken ligger på i snitt 6 valpar.

Antalet individer i Sverige ökar sakta, både med kullar födda i Sverige och med importen från Nederländerna och Danmark.

Antal kullar/antal valpar

2014	2013	2012	2011	2010	2009
2/11	3/17	2/5	1/7	2/12	1/7

Importer (antal/land)

2014	2013	2012	2011	2010	2009
1/NL	1/NL	1/NL	1/NL	1/NL	1/NL 2/DK

Genetisk variation

Den effektiva populationen i Sverige är liten och rasen är fortfarande beroende av importen samt parningar i utlandet, främst för att bredda avelsbasen. Viktigt är att dessa kommer från nya och olika linjer eftersom vissa blodslinjer tenderar att dominera i Sverige på grund av import från ett fåtal kennlar.

Då populationen i Sverige är liten är det av vikt att ett och samma avelsdjur, tik eller hanhund, inte överanvänds.

Inavelskoefficienten i % för respektive kull

2014	2013	2012	2011	2010	2009
1,6/1,4	4.4/7.8/1.2	0.5/7.8	3.5	0.0/8.7	0.0

Inavelskoefficienten är beräknad på 3 generationer, då stamtavlorna endast i ett fall innehåller 5 kompletta generationer. Önskvärt är 5 generationer, vilket skulle ge en högre inavelskoefficient än de ovan beräknade på 3 generationerna.

SKK rekommenderar en maximal inavelsgrad på 6,25 % beräknat över 5 generationer. I Nederländerna är det vanligt med en högre inavelsgrad. För att hålla inavelsgraden nere och öka den genetiska variationen i vår region verkar SDPK genom klubbens avelsrekommendationer för att parningar i Sverige ska hålla en maximal inavelsgrad om 6,25% över 5 generationer. Det är önskvärt med lägre. Man bör sträva efter att hålla inavelsgraden för hela rasen låg, helst under 2,5 %. I SKKs handbok "Hundavel, i teori och praktik" står det:

En generell rekommendation, som redan tillämpas i många raser, är att inavelsökningen i populationen inte ska överstiga 2,5 %, beräknat över fem generationer (eller 0,5% per generation).

Idag kan uppfödare tack vare SKKs Avelsdata enkelt skaffa sig en bild av hur inavelsökningen ser ut i den egna rasen. Vill man bidra till att rasens ökning av inavelsgraden avtar bör man göra kombinationer som ger valpar med en inavelsgrad som är lägre än den rasen har som genomsnitt.

Mål och strategier

Mål är:

att öka den genetiska avelsbredden i Sverige och att hålla inavelsgraden låg, samtidigt som man behåller den ursprungliga rasen med alla dess egenskaper.

Strategier är:

att informera svenska uppfödare att hålla nere inavelsgraden. Eftersträvansvärt är under 2,5% både för enskilda parningar och för rasen som helhet.

att informera svenska uppfödare att prioritera avelsbredden, dels genom att inte överanvända enskilda hundar, dels genom att söka avelsdjur som tillför populationen nytt genetiskt material.

att upplysa svenska uppfödare om vikten av att varje parning ska tillföra rasen individer som är positiva för populationen i Sverige.

att ge råd till uppfödare angående avelshane.

att arbeta för att avelsdjur som importeras kommer från blodslinjer som inte är vanligt förekommande i Sverige.

Hälsa

Överlag kan man betrakta drentsche patrijshond som en frisk och sund hundras. Rasen har inga generella problem såsom till exempel hudåkommor, allergier och öroninflammationer. Inte heller finns problem som man kan relatera till en extrem anatomi. Däremot finns inom rasen några ärftliga sjukdomar som man skall vara uppmärksam på.

I rasens hemland:

I Nederländerna har några ärftliga sjukdomar upptäckts och ett aktivt arbete pågår för att komma till rätta med problemen.

1971 upptäcktes det första fallet av PRA. En kraftfull bekämpning sattes in och av 6.000 hundar uteslöts 2.000 från avel. Idag är PRA inte något stort problem. Två fall av PRA upptäcktes 2013

och innan dess var det PRA-fritt under flera år i Nederländerna. Icke desto mindre är det viktigt att detta undersöks, då avelsbasen är liten och en ny spridning av denna defekt skulle få förödande konsekvenser för rasen.

Andra ögonsjukdomar som man vidtagit åtgärder mot är kongenital katarakt. Det har inte förekommit några sådana fall under senaste år. Övriga ögonsjukdomar registreras men man har ej inlett åtgärder mot dem. Distichiasis har uppmärksammats alltmer under senare år. Denna sjukdom innebär att hår växer ut från hårsäckar som sitter innanför den ordinarie raden av ögonfransar. Detta hår kan orsaka olika grader av lidande då det ligger emot hornhinnan.

Ögonlysningar i Nederländerna

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Antal lysta	217	205	264	282	252	279
PPM	2	9	3	0	0	0
RD	2	2	1	2	1	1
Distichiasis	1	3	0	5	5	6
Kongenital katarakt	0	0	0	0	0	0
Icke-kongenital katarakt	2	3	1	5	1	2
PRA	0	2	0	0	0	0

Epilepsin ökade markant när man började en hård PRA-bekämpning där alltför många individer uteslöts. Av den anledningen är man numera ej så restriktiva när det gäller att utesluta individer ur aveln. I Nederländerna anses epilepsi vara den ärftliga sjukdom som är det största problemet för rasen. 3-5% av alla dreutsche patrijshond beräknas idag drabbas av sjukdomen (jämfört med 10-15 % på 80-talet).

Höftledsdysplasi förekommer i rasen och i Nederländerna finns avelsregler där endast HD A, B och ibland C används i avel. I praktiken används nästan enbart HD A.

HD Nederländerna

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Antal röntgade	56	46	53	41	87	63
A	53	41	50	38	77	56
B	1	1	0	1	1	2
C	2	2	2	2	6	1
D	0	1	1	0	3	4
E	0	1	0	0	0	0

Armbågsdysplasi är idag inte något som rasen är nämnvärt drabbad av enligt statistik från hemlandet. Dock röntgas få hundar där för ED.

ED Nederländerna

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Antal						
röntgade	7	3	2	2	2	6
UA (0)	4	3	2	2	2	5
Grad 1	2	0	0	0	0	1
Grad 2	0	0	0	0	0	0
Grad 3	1	0	0	0	0	0

Andra sjukdomar eller anomalier som ses i rasen är blödarsjuka (vonWillebrands), entropion, hypothyroidism, kryptorchism, monorchism knicksvans, navelbräck, samt avsaknad av vissa tänder. I Nederländerna uppskattar man att det föds 1-2% monorchida hanhundar per år, 1-1,5% kryptorchida, 1-1,5% med navelbräck och färre än 1% med knicksvans. I skrivande stund kan inte sägas i vilken frekvens övriga anomalier förekommer, bara att avsaknaden av en eller flera tänder är tämligen vanligt inom vissa linjer.

Angående blödarsjukan, von Willebrands sjukdom, så har man i Nederländerna kommit fram till att de individer som bär på genen i dubbel uppsättning i stort sett aldrig blir sjuka. Forskning i frågan har gjorts på Universitetet i Utrecht med slutsatsen att trots att många hundar är bärare tycks inte sjukdomen vara ett problem för rasen, då det krävs ytterligare en gen för att hundar av rasen ska bli sjuka.

Det finns i dagsläget ännu inga specifikt för rasen utformade DNA-test för att fastställa ärftliga sjukdomar.

I Sverige:

Populationen i Sverige har fram till idag varit ganska förskonad från ärftliga sjukdomar.

Ingen hund har diagnosticerats med PRA eller kongenital katarakt, ett par fall av epilepsi har förekommit, även så enstaka kryptoorchida hanhundar och hundar med navelbräck. Flertalet hundar som röntgats för HD har haft A eller B, men i populationen förekommer även lindrig och måttlig dysplasi (C och D). På senare tid har fler ägare av rasen börjat röntga sina hundar för ED. SDPK har valt att ha med känd ED-status i sina avelsrekommendationer för att man ska få en bättre uppfattning om förekomsten av ED i populationen.

SDPK har infört följande avelsrekommendationer vad gäller hälsa:

HD: endast använda HD A och HD B, vid särskilda skäl kan HD C x HD A användas (då det befrämjar den genetiska mångfalden eller hunden har särskilt eftertraktansvärda egenskaper)

ED: känd ED status.

Ögon: ögonlyst fri från PRA och kongenital katarakt. Ögonlysning får ej vara äldre än 12 månader vid parningstillfället. Hund som ögonlysts fri vid 5 års ålder behöver ej ögonlystas igen. (samma som nederländska regler)

Ärftliga sjukdomar: En tik/hane som i 3 kombinationer fått valpar med samma ärftliga sjukdom ska tas ur avel.

För att få en bättre uppfattning om hundars reella avelsvärde vad gäller HD är det av vikt att så många hundar som möjligt röntgas oavsett om de ska gå i avel eller ej, och att hela kullar utvärderas (minst 50 % röntgade). I SKKs handbok "Hundavel, i teori och praktik" står det:

För att få en mer nyanserad bild av en individs höftledskvalitet och nedärvningsförmåga avseende HD än vad den enskilda hundens röntgenresultat ger, är det värdefullt att även titta på HD-statusen hos nära släktingar till hunden (föräldradjur, syskon och eventuella avkommor).

Statistik för Sverige 2009-2014

Ögonlysningar

2014	2013	2012	2011	2010	2009
3	2	3	4	2	2

Samtliga ögonlysningar utom en var UA. 1 hund som ögonlystes 2012 fick utslaget: "Katarakt, partiell cortex främre lindrig, ärftlighet kan för närvarande ej bedömas." Denna hund var snart 5 år gammal och hade tidigare ögonlysts UA. Katarakten var icke-kongenital.

HD

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
A	3	1	2	2	2	0
B	2	1	1	1	0	2
C	0	0	0	1	1	0
D	1	0	0	0	0	0

ED

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
UA (0)	3	0	0	1	1	1
Grad 1	0	1	0	0	1	0
Grad 2	0	0	0	0	0	0
Grad 3	0	0	0	1	0	0

Mål och strategier

Mål är:

att den svenska populationen ska hållas så frisk och sund som möjligt.

Strategier är:

att informera uppfödare och ägare av rasen om vikten att både röntga och ögonlysa sina hundar, oavsett om de ska användas i avel eller inte.

att föra hälsostatistik över den svenska populationen genom enkätfrågor till ägare och uppfödare.

att bevaka hälsan hos rasen i Nederländerna, Danmark och andra länder där populationen är stor.

att verka för att uppfödare följer den svenska rasklubbens avelsrekommendationer.

Mentalitet

Mentaliteten är idag över lag god på hundarna. Aggressiva eller rädda hundar är inte acceptabelt. Pipiga och stressade hundar är inte önskvärda. Sådant förekommer, men kan inte anses vanligt. Drentsche patrijshond är en mycket vänlig, öppen och social hund. Utmärkande för rasen är också deras vilja att vara till lags och dess lättlärdhet ("will to please"). Det är mycket viktigt att aldrig åsidosätta dessa egenskaper, då rasens särdrag är just temperamentet och den höga dresserbarheten samt givetvis jaktbarheten som krävs för en stående och apportrande hund.

Samtidigt bör påpekas att rasens energiska och ibland envisa karaktär gör att den mår bra av en konsekvent (men aldrig hård) fostran för att bli den harmoniska hund som rasen naturligt är.

Då man idag inte skjuter skott med riktiga vapen på jaktprov i hemlandet, samt att få hundar där jagas med, är skottfastheten något att värna om.

Mentalbeskrivningar (BPH /MH med skott)

2014	2013	2012	2011	2010	2009
2 MH 9 BPH	0	1 MH	2 MH	1 MH	0

Alla hundar som beskrevs fick känd mental status.

Önskvärt är att många ägare av rasen låter beskriva sina hundar för att bättre kunna kartlägga rasens mentalitet. För att undvika att icke önskvärda mentala egenskaper förs vidare i aveln har SDPK valt att i sina avelsrekommendationer ha med att avelsdjur ska ha känd mental status på MH eller BPH.

Mål och strategier

Mål är:

att bibehålla följsamhet, lättlärdhet och temperament som är typiskt för drentsche patrijshond. Samtidigt måste vi värna om den ursprungliga jaktbarheten utan att ge avkall på mångsidigheten hos rasen.

Strategier är:

att informera och uppmuntra ägare till att göra BPH och MH.

att samla in och analysera resultat av de BPH och MH som görs.

att ge tips på och informera om olika aktiviteter man kan göra med sin hund.

att informera valpköpare om vikten av att socialisera sin valp/unghund.

Jaktegenskaper

Drentsche patrijshond är tack vare sin följsamhet och viltintresse, sitt naturliga ståndanlag och vilja att apportera, en lättsam jakthund.

I Nederländerna testas idag inte drementens fältegenskaper i samma utsträckning som dess förmåga att apportera. Långt fler individer tränas och startar på apporteringsprov, s.k. KNJV-prov, som består av 8-10 moment och är av samma slag som för t.ex. retrieverraserna. Som jämförelse var det 2014 183 starter (69 individer) på KNJV-prov och 128 starter (25 individer) på fältprov.

Då det i hemlandet blir fler och fler som inte jagar med sin hund känns det väsentligt för den svenska rasklubben att värna om de korrekta jaktanlagen så att de inte förloras i det fortsatta avelsarbetet.

Resultat i Sverige

Jaktprov där drementche patrijshond gått till pris (före 2014 registrerades enbart hundar som gick till pris).

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Unghund/						
Nybörjarklass	7	2	0	0	1	0
Öppenklass	7	2	5	0	1	0
Elitklass	9	3	0	0	0	1

2014 fick rasen sin första SE JCH.

Viltspårprov (antal anlag/öppen)

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
	4/9	3/13	5/3	3/0	0/3	0/3

Under 2009-2014 har 7 drementche patrijshond erhållit titeln SE VCH

Mål och strategier

Mål är:

att behålla rasens jaktliga egenskaper, samtidigt som man värnar om alla de egenskaper som kännetecknar en typisk drementche patrijshond.

Strategier är:

att utarbeta jaktprovsregler som passar rasen drementche patrijshond.

att erbjuda medlemmar träning vid olika tillfällen och orter i Sverige.

att informera jaktprovsdomare om drementens jaktliga egenskaper.

att arbeta för att fler drementche patrijshond startar på jakt- och viltspårprov.

Exteriör

I Nederländerna ses olika typer av dreutsche patrijshond. Variationen beror i stor del på att man värnar om den genetiska bredden och jobbar långsiktigt mot rasstandarderna.

Detaljer från rasens standard som kan vara värt att notera är:

- Ögonfärgen skall helst vara bärnstensfärgad enligt rasstandarderna, varken mörk eller ljus. Det är vanligt inom rasen med något ljusa ögon. Värt att känna till kan vara att ögonfärgen brukar mörkna successivt upp till 3,5 – 4 års ålder. Den bruna färgen i pälsen bör harmoniera med ögonens ton.
- Pälsens bruna färg kan vara i olika toner men orangefärgat eller brunsvart är inte önskvärt. Det vita kan ha mer eller mindre prickar, men heltäckande skimmel är inte tillåtet. Ej heller tricolor. Vita öron och vitt runt ögonen är diskvalificerande.
- Halsen skall enligt standarderna vara kraftfull och medellång. Det är inte önskvärt med en lång hals som ser elegant ut men som saknar kraft. Hak- eller halspåsar är otypiskt.
- Pälsen är egentligen inte lång, men kan ge intryck av det eftersom det finns längre päls på vissa delar. Vårig päls har alltid underull som är att föredra, framför rak päls som inte alltid har underull.
- I Nederländerna ses såväl stora som små individer och allt däremellan. Rasstandarderna säger att tikar ska ha mankhöjd 55-60 cm och hanar 58-63 cm.

Mål och strategier

Mål är:

att komma så nära standarderna som möjligt när det gäller det exteriöra, samtidigt som man behåller alla de övriga egenskaperna som kännetecknar en typisk dreutsche patrijshond.

Strategier är:

att uppmuntra ägare att delta vid utställning med sin hund.

att ordna ringträning vid klubbens sammankomster.

att verka för att exteriördomare får information om rasen.

att verka för att uppfödare följer SDPKs avelsrekommendationer.

Kontakt mellan drentägare

Svenska Dreutsche Patrijshondklubben, SDPK, bildades 2012.

Klubben samlar såväl drentägare, uppfödare samt andra intresserade, både inom och utom landet.

Klubben arbetar för att skapa goda kontakter mellan ägare av dreutsche patrijshond, intresserade av rasen samt mellan uppfödare.

Ett nyhetsblad skickas ut till medlemmarna varannan månad via mail.

Klubben anordnar också aktiviteter för att ge ägare med hundar möjlighet att träffas och träna tillsammans.

Klubben anordnar fältprov, eftersöksprov och viltspårsprov för medlemmar i klubben och medlemmar i SKF.

Tillsammans kan vi påverka och gemensamt jobba för rasens utveckling och framtid i Sverige.

Källor till ovanstående material:

RAS som tagits fram av Tina Borgström 2008 som omarbetats och reviderats av SDPK.

RAS, förkortad version, 2012.

Hundavel i teori och praktik, utgiven av SKK. Författare: Sofia Malm & Åsa Lindholm

The Dutch Breeds, utgiven av Nederländska Kennelklubben. Författare: A.H. van der Snee

Drentsche Papijshond in verleden en heden. Författare: Janny Offereins Snoek.

Kontakt med författaren Janny Offereins Snoek, SDPKs rådgivare i avelsfrågor.

Kontakt med veterinär Bart van der Pol, SDPKs rådgivare i hälsofrågor.

Kontakt med Klaas de Vries, SDPKs rådgivare i jakt och funktion.

SKK Hunddata

SKK Avelsdata

ZooEasy, Den nederländska rasklubbens avelsdatabas.

FCI rasstandard nr 224